

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ 10

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΕΩΦΟΡΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ. ΣΥ. ΥΠ. Φ. Τ. Ο. Λ. Ο. Σ.

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρκῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Θυμᾶσαι πῶκαθώμαστε στὰ δυοσερὰ χορτάρια
τ' Ἀλωταριῶν τὴν ἐποχὴ
ποῦ μὲ τὸ βῆμα τους ταχὺ

μᾶς ἦρθαν ἀφ' τὴν Κέρκυρα οὐδόντα παλληκάρια
πῶφύγαν ἀφ' τὸ λόχο τους κι' ἐγύρεναν νὰ γίνῃ
ὅτι ζητοῦσε κι' ὁ Ζορμπῆς τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ;
Θυμᾶσαι ποῦ τοὺς ἐβλεπα καὶ σῶλεγα φοβῶμαι
πῶς τὸ μελᾶ μας θαῦρονμε μὲ δαύτους ;

Μ.— Τὸ θυμῶμαι !

Γ.— Θυμᾶσ' ἀγάπη μου χροσὴ
πῶδεχαμε στὸ μῶλο,
ζουρλὸς κι' ἐγώ. ζουρλὸς καὶ σὺ
καὶ τ' Ἀγοστιόλι ὅλα
νὰ σκοτωθοῦμε δυοσερὰ γὰρ τὰ παιδιὰ τοῦ τάγματος,
μὴ ἔχοντες πατάτασιν συναίσθησιν τοῦ πράγματος ;
Θυμᾶσαι ποῦ μ' ἐβιάσαες ποῦθελα νὰ πειθῶμαι
νὰ συμμερίζομαι κι' ἐγὼ τὴν ἔξαμ ;

Θυμῶμαι !

Θυμᾶσαι ποῦθε καὶ στρατός
ἀπὸ τὸ Μισολόγγι
καὶ ἡ καμπόνα τῆς νυκτὸς
ἐξέπνυσε τὴν Πόγγη

καὶ πάντες τοὺς καθεύδοντας μενταίονε συνδημότας ;
Θυμᾶσαι τὶ ἐγίνεκε μ' οὐτοὺς τοὺς στρατιώτας

καὶ πόσαι ἀντηλλάγησαν παραφροσύνης γνῶμαι ;
Θυμᾶσαι τὶ ἐτόρβηξε ὁ λοχαγός ;

Γ.— Θυμῶμαι !

Θυμᾶσαι τὸ τρελλὸ Νησί
πῶμέθνοσε χωρὶς κρᾶσι
ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ;

Θυμᾶσαι τὴν ἀγόρευσιν τοῦ Παύλου Γκεντιλίνῃ,
ποῦ ἐκατέκρινε πολὺ τὰ θλιβερὰ συμβῆντα
κι' εἶπε πῶς εἶναι δύκιτυλος ἀπὸ τὴ προπαγάντα
καὶ ἀπαραδειγματιστος φρενῶν ἀνωμαλία
καὶ νευρικοὶ παροξυσμοὶ
γὰρ τ' ἀνοιχτοῦν λογαριασμοὶ
μὲ τὴν εἰσαγγελίᾳ ;

Θυμᾶσαι ποῦ μετ' οὐ πολὺ,
εἰσαγγελέως ἐντολῇ,

ἀρχίνησε ἀνάκρισις κι' ἀρχίνησα νὰ ξυῶμαι
μὴν ἀνακρίνουνε κι' ἐμᾶς ;

Μ.— Θυμῶμαι καὶ θυμῶμαι !

Γ.— Αὐτὰ λοιπὸν τὰ θλιβερὰ
ἦρθαν ὀπίσω πάλι
καὶ τώρα μέσῃ σιτῇ χαρὰ
καὶ μέσ' τὸ Καρναβίλι
ποῦ σοῖχα εἰσιμὴ μπογιά τὰ μούτρα σου ν' ἀλείψης,
ἀθροῖαι κι' ἀλετάλληλοι μῆς ἔθλησαν σιλλήφεις.

Εἰς ἡμέρας ποῦ τ' ἀσκέρι

λιγοστεύει βοὴ Μαῦρ,

καὶ ἔτσιπται καβαλλέρο

μὲ τὴν γίνοντι σὺ γὰρ

ἐντάλμα τοῦ Ἐφειτίου μᾶς ἀπέστειλεν φορὰ

ἐντάλμα τοῦ Ἐφειτίου

πὺ δυνάμει τοῦ ἀποίου

συνελήφθησαν δατώ !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΕΩΦΟΡΟΥ

Κι' ὡς ὑπαίτιος τῆς ὅλης ἐξεγέρσεως αὐτῆς,
θεωρεῖται
καὶ κρατεῖται
ἓνας πρῶην βουλευτῆς
ὁ ἀτρόμητος Δεστούνης ὁ τοῦ σοσιαλισμοῦ.
Τὸν γνωρίζεις....

Μ.— 'Απολύτως ! Οὐδεμίαν μετ' ἐμοῦ
ἔχει σχέσιν ὁ Δεστούνης κί' οἱ ἐπίλοιποι ἐπὶ
τοὺς ὁποίους κατεπεῖγον ἡ ἀνάγκαις ζητᾷ !

Γ.— Ὡς ὑπαίτιος κρατεῖται τῶν σκηνῶν τῶν θερινῶν
κί' ὁ Ἀρσένης ὁ Σπυρίδων ὁ τῶν ῥαπτομηχανῶν,
σοσιαλιστῆς γενναῖος τοῦ ὁποίου τὸν σκοπὸν
ἐγκωμιάσας πολλάκις....

Μ.— "Ασ' τ' ἀστεῖα τὸ λοιπόν !

Γ.— Μὰ τὸ Σπύρο δὲν εἰξέρεις ;

Μ.— Μὴν εἶς' ἄλλος κοντὲ
καὶ δὲν εἶχα νταραβέγια μὲ τὸ μάστορα ποτέ !

Γ.— Τὰ σπονδαῖα φιλαράκο,
μὴν τὰ πέρνεις τιποτένια !
'Ετσακώσαν καὶ τὸ διάκο
εὔλαβῶς ἀπὸ τὰ γένια
καὶ πολὺ νὰ λυπηθῶμεν
ποῦ τὸν πᾶνε σιδὸν ἐφέτη
γὰρ νὰ πῇ τὸ ἔτι κί' ἔτι
τοῦ κυρίου δεηθῶμεν !

Τὸν πατέρα Κονιδάκη,
χωροφύλακες τρανοὶ
τὸν τραβοῦν ἀφ' τὸ στιχάρι
πῶς αὐτὸς ὑποκινεῖ
ἐξεγέρσεις, διεγέρσεις, ἀντιστάσεις καὶ λοιπὰ
καὶ γὰρ τοῦτο κί' ὁ Δεσπότης δὲν τὸν ἔκαμε παπᾶ.

Τὸ διάκο ποῦ τὸν ἔφεραν μ' ἐφτὰ χωροφύλακους
θὰ τὸν γνωρίζεις ἀσφαλῶς....

Μ.— 'Εγὼ γνωρίζω διᾶκους ;

Γ.— Ὡστε δὲν ἦσουν ποτὲ τοῦ διᾶκου θιασώτης ;

Μ.— 'Εγὼ δὲν εἶμ' ἐδώθενε ! Εἶμ' ἐτεροδημότης !

Γ.— Γὰρ τὸ θέαμα ἐκεῖνο τ' Ἀλωνάκη τὸ οἰκτρό,
πῶγινέκαμ' ὅλοι μποῦφοι,
πιάουνε τὸν Τριποσκούφη,
ἓνα χτίστη Δημητρώ,
καὶ διαλέν' τὸν Τριποσκούφη μέσ' ἀπὸ τὸν συρφετὸν
νὰ τὸν πᾶνε γὰρ κανίσκι τῶν κυρίων ἐφετῶν.

'Εντάλματά μᾶς βράνουνε
καὶ τὸν τσαγκάκη πιάνουνε

τὸν Κώστα τὸν Τσαντοήλια
πῶς ἦτανε κί' ἐφώναζε καὶ τοῦθ' ἔβανε φυτῆλια.
'Επιάσανε, μωρὲ Μαρή, κί' ἓνα παιδί τοῦ Λούζη
ποῦ μάρτυρες τὸν εἶδανε μέσ' τὸ σωρὸ νὰ σκούζη.

Κί' ὁ Ἀβλιχάκης ὁ στερνός, ὀνόματι Διονύσης,
μπεμπές νὰ μὴν ἀβασκαθῇ,
πάει κί' αὐτὸς ν' ἀνακριθῇ
γὰρ τὰς ὑποκινήσεις,
κί' ὁ φοιτητῆς ὁ νεαρὸς Λοβέρδος Κωνσταντῖνος,
ὑπαίτιος νομίζεται κί' ἐπιάστηκε κί' ἐκεῖνος
κί' ἄλλους πολλοὺς γυρεύουνε νὰ πιάσουν ἄγε σβῦσε,
κί' ἐβγήκε λόγος καὶ γὰρ σὲ πῶς ἐνοχοποιεῖσαι,
σ' ὅλες τῆς ὑποκινήσεως καὶ σ' ὅλες τὸ ἀντιστάσεις.
Γ.— Σοῦπα μὴν εἶσαι φλύαρος σὲ τέτοιες περιστάσεις !

Μ.— Τὰ σοβαρὰ δὲν ἔχουνε
συνάφεια μ' ἀστεῖα.
ἢ θέλεις νὰ μᾶς τρέχουνε
κί' ἐμᾶς στὰ Ἐφετεῖα
καὶ μὲ τὸ χωροφύλακα νὰ πᾶμε στὸ παπόρο
καὶ δωρεὰν νὰ χάσουμε τὸ μπάλο τῶν Ἀπόρων ;

Γὰρ φαντάσον το τὸ πρᾶγμα πόσον εἶναι φοβερόν,
νὰ σὲ κυνηγοῦν ἐφέταις
τώρα μὲ τῆς τουαλέτες
τῶν θεάτρων καὶ χορῶν ;

Συλλογίσου το, βρὲ Γιάννη, τὸ βαθὺ τῆς θλίψεως,
ὁ Καρνάβαλος νὰ φτάνη
κί' ὁ ἐφέτης νὰ σοῦ βράνῃ
ἐντάλμα συλλήψεως ;

Συλλογίσου τὴ μεγάλη τῆς ψυχῆς σου τιμωρία,
νὰ σὲ προσκαλοῦν σὲ μπάλο νὰ συλλάβῃς τὴν κυρία
ποῦ μαζὺ τῆς θὰ χορέψῃς τὸ γκρανσὲ καὶ τὸ σοιῖς,
κί' αἰρῆς νὰ σὲ συλλαμβάνῃ χωροφύλαξ σταυρωτῆς !

Οἷα καρδίας συντριβὴ
νὰ βλέπῃς ἄλλον βιζαβί
μὲ καλλονὴ τελεῖα,
καὶ σὺ νὰ εἶσαι ἀγκαζὲ μὲ τὴν εἰσαγγελία !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Τὸ ἐπιτόμιον καὶ παραρτήματα
ν' ἀφίστηται κατὰ μέτρον
κί' ἔλα νὰ πᾶμε στὸ χορὸ
νὰ γένης καβαλιέρος

ΣΟΙΣΤΑΒΟΚΑΙ
ΚΑΡΘΟΝ ΔΕΙΝΟΝ ΕΝΕΚΑΝ ΕΝΤΕΡΝΗ ΑΓΟΝΗ
ΥΟΙΚΙΤΑΝ . Π ΗΤΟΝΑΥΣ

νὰ τρώς ἀρπακτικώτατα νὰ πίνης μονόρογην,
καὶ μὴν ἐνδιαφέρεσαι περὶ τοῦ Τριποσκούφου.

Πᾶμε νὰ γδῆς ἀγύλατα,
καὶ τὰ χορτόσῃς λούσο,
καὶ στείλε τὰ ἐπιτάγματα
στὸ μπάριπα Μονοκοῦθ' ο.

Νὶ πᾶμε σὲ χοροῦ βιοχιά
ντυμένοι μὲ τὸ φοράκο'
ἐμεῖς δὲν ἔχουμε δουλειά
καμμία μὲ τὸ δ'άκο.

Ἐγὼ θὰ πᾶ' νὰ χαίρομαι
κυράδες στήν καντριάια,
καὶ δὲν ἐνδιαφέρομαι
ποσῶς γιὰ τὸ Τσαντσίλια,
ἂν ἄδικα, ἢ δίκαια τὸν πᾶνε στὸν ἐφέτη.
κι' ἂν εἶναι καὶ πολιτικὸ σιὴ μέση μορφέτι,
ποῦ κόσμος φυλακίζεται ἀδίκως ὑποφύρων,
ἐπ' ὅρχει εἷας σύλλογος ἐδῶ Φιλελευθέρων,
κι' αὐτὸς ὡς ἐνδιαφεροῦν ὑπὲρ ἐλευθερίας
τῶν αὐτουργῶν
καὶ συνεργῶν
γελοίας ἱστορίας!

Ὁ Μαρῆς δημηγορῶν γὰ φιλόανθρωπον χορόν.

Ἀγαπητοὶ ὁμόφυλοι, κυράδες ποθητῆς μου,
χορὸς προετοιμάζεται σιὴ σίλα τοῦ Συνδέσμου
καὶ σύνδεσμος θαυμάσιος θὰ γίνη σὲ λατσίφρα,
τῆς ἀνωτέρας τάξεως μὲ τὴν προστυχοτέρα.

Καλότυχος, καλότυχος
ὁ ἀφανὴς καὶ πρόστυχος
ποῦ πόλκα θὰ χορεύῃ
μὲ γυνερά βαρύτιμα,
μὲ ντεκολτὲ πολύτιμα
καὶ μ' ὅ,τι μακρονάθενε τὸ μάτι του ζουλεύει.

Ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἡμεῖς οἱ κακονχοῦμενοι
καὶ ὅσοι ψωμοφάγες, καὶ ὅσοι κατηχοῦμενοι,
προέλθετε μετ' εὐγενῶν καντριλίας νὰ χορῆσουμε
καὶ μὲ γοβάκια φιγνυτοῦ το' ἀρβύλες νὰ μπερδέσουμε
καὶ μπαλανσὲ νὰ κάμουμε
καὶ γύρους διαφόρους
καὶ οὕτω νὰ σπινδαλίσουμε
τοὺς παῖδας τοὺς ἀπὸρους.

Παζὺν μὲ τὰ τραντάφυλλα, ἄς βγοῦμε κι' ἡ τσουνιόδες,
χορεύοντες νὰ δώσουμε τῶν ὀρφανῶν ἐλπίδες.

Αὐτὸ θὰ πῇ ἀποκρηὰ καὶ καταβύλου μτρίο,
τῆς κεινωρίας τῶρχονται τὰ σιρώματα τὰ δύο
σ' ἐνὸς χοροῦ σπινάφειαν κι' ἐκεῖ ἀγκαλισμένα
γιὰ μὲ καὶ μοναχὴ βουδ'ά,
νὰ προστατεύσουν τὰ παρὰ
πῶχει πατὴρ εὐτοράπλεος ἀτάκτως ἐσπαρμένα!

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΑΠΕΡΓΙΕΣ

Τὴ φοβερὴ κακοποιριὰ
πῶχουν ἐφέτω τὰ χωριά
ποτὲ δὲν τὴ θυμώμαστε.
Ἀλλὰ ἐβίβ' Ἀμερικὴ
ποῦ κᾶσι μπάζουν ἀπὸ κᾶ
καὶ κουτσομπαλωνώμαστε.

Εἰς ὅλη τὴν περιοχὴ
παντοῦ ἐκύμαν' ἀποχὴ
ἀπὸ τὸ καρναβάλι
κι' ἀπὸ τὸ ἀνθρώπους τοῦ βουνοῦ
κανεῖς δὲν ἔχει κατὰ νοῦ
μπαρμποῦτα γιὰ νὰ βόλῃ.

Ἐτσι λείπουν οἱ παράδες
ἀπεργοῦν κι' οἱ μασκαράδες.
Κι' ὅπως μᾶς λέει κι' ὁ Σταγκιὸς
ποῦ βαρυναστενάζει,
ἐφέτω κι' ὁ Κουτσόμυλος
ἔχει μποῦκοτάζι.

Μᾶς ἐξεκατακλείδισε
τὸ ἀνολαδιᾶς ὁ μπάτσος
καὶ μασκαράδα στὰ Σπαρτιὰ
δὲν ἔκαμ' ὁ Καπάτσος.

Στὰ Μεταξάτα τίποτα,
στὰ Καλλιγάτα οὔτε
κι' εἶπε κι' ὁ Γιώργης ὁ Θαμπός,
τὸ μπαλανσὲ καὶ τὸ ἀγκὸς
ἐφέτω δὲν τ' ἀκοῦτε.

Στὰ Κλείσματα δὲν ἔχουνε
μαζοῦρες καὶ γκαβότες
καὶ κλειῶντ' ἢ καπιτάνισσες
ἀνόρωγες σὰν τζῆ ἡώτιες.

Οὔτε χορεύουν οἱ Τραυλοὶ
οὔτε κι' οἱ Περατάδες·
δὲν ἦταν' ἡ χρονιὰ καλὴ
καὶ τοὺς ἐπῆρ' ὁ τάδες.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Στὸ Κάστρο τίποτα χορὸς
καὶ τίποτα λατσίφρα.
ΜΟΝΑΧΑ ΤΑΦΑΜΙΔΕ ΖΑΓΡΟΣ
ὀρεντίκοιο τὴν τζιέρρα.

Χωριάτης.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΥΛΛΗΨΙΣ

Είδησις σοβαροτάτη
Συμπολίται προσφιλείς.
Συνελήφθη κι' άλλος ένας,
ὁ Μορφέτας Παντελής,
ὁ γνωστός γουρουντορόφος
καὶ θὰ γρούζουμε πολὺ
δέκα ὀρφανὲς γουρούνες
πῶχασαν τὸν Παντελή.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΧΙΟΝΙ

Ήνοχο ἀλλὰ βιαστικὸ τὴν περασμένη
ἐβδομάδα ἔπεφτε τὸ χιόνι γὰρ νὰ σκεπάζῃ
μὲ λευκὸ αἰθέριο πέπλο ἕνα κομμάτι ἀπὸ
τὴ Γῆ, ποῦ κουρασμένη τὸ βράδυ ἐκείνο ἀ-
πὸ τὸ ἀδιάλειπτο μαστίγωμα τῆς βροχῆς
ἤρρισε νὰ κοιμάται.

Τὸ πρωτὶ ἐξέπληξε λευκὴ, χωρὶς καμμία
σκιά, ἀληθινή πεταχτὴ ζωγραφιά, μὲ τὰ
βουνὰ σὰν ἀργυρὰ μεγάλα σύνεφα καὶ τὰ
δένδρα σὰ μαριμάρινα κομψοτεχνήματα λε-
πτοῦ γλύπτου.

Μὲ τὸ ἀγνὸ, τὸ παρθενικὸ ἐκεῖνο ἔνδυ-
μα ποῦ ἐπάνω του ἔλαμποκοποῦσαν καὶ ἔ-
παιζαν μὲ χιλίαι ἀντανάκλασεις αἱ ἀκτίνες
τοῦ Ἡλίου, ἔκαμε τὴν ἐμφάνισιν τῆς τὸ
πρωτὶ καὶ ἔδινε νὰ πιστεῖται κανεὶς πῶς βοῖ
σκεταὶ σὲ κάποιον ἄλλο μέρος φανταστικὸ
ποῦ ἔλειπεν ἀπὸ ἐκεῖ ἡ πεζότης καὶ ἡ συ-
νήθης ζωὴ, πῶς βλέπει τέλος ἕνα ὄρατο
καὶ εὐχάριστο ὄνειρο.

Ὅλα ἦσαν ἄσπρα, γιὰτὶ δὲν ἔμεινε τί-
ποτε τὸ ὁποῖον νὰ μὴ σκεπάζῃ μὲ τοὺς
λευκοὺς πέπλους τῆς ἡ ὄραία κόρη τοῦ οὐ-
ρανοῦ.

Καὶ ἤλθε τὸ βράδυ γὰρ νὰ ἐνωθῇ μαζὺ
μὲ τὴ νεκρικὴ σιωπὴ τῆς νύκτας καὶ ἡ γο-
ητεία τοῦ Γενναγιάντικου φεγγαριοῦ καὶ νὰ
ἀποτελέσουν μαζὺ τὰ δύο αὐτὰ μυστήρια,
ἕνα ἄλλο μυστήριον, ποῦ ἔκανε τοὺς ἀραι-
οὺς περιπατητὰς ποῦ ἐπερνοῦσαν ἐπάνω
στὸ χιόνι σὰν φαντάσματα καὶ σὰν σκιαί,
νὰ νομίζουν πῶς αὐτὸ τὸ μικρὸ κομματάκι
τῆς γῆς ἔχει φύγη σὲ κάποιον ἄλλο ἄστρο
γεμάτο θέλητρα ναρκωτικά.

Ἡ πόλησις τῆς χιονιάς τῆς τόσον σπα-
νίας διὰ τὰ δικά μας μέρη, ἔκαμε μερικὰ
κομψὰ προσωπατάκια νὰ ἐκτεθοῦν λίγο
στὸ ψυχὸς καὶ νὰ στήσουν μικροὺς χρονο-
πολέμους.

Ἡ χαριτωμένη νύμφη τοῦ Βορρᾶ, ἐδέ-
χετο μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν νὰ πιέζεται
μέσα σὲ λεπτὰ δακτυλάκια καὶ νὰ σχηματί-
ζῃ τὰ μὲνα ἀθῶα βλήματα τὰ ὁποῖα ἐπη-
δύσαν ἀπὸ στήθος εἰς στήθος καὶ ἀπὸ
πρόσωπον εἰς πρόσωπον καὶ ἐκεῖ ἐπάνω
καὶ ἀπὸ ἐξεπλήρωναν τὴν ἀποστολὴν
τῶν ἐδράκοντο σὲ μικρότερα τεμάχια.

Ἐὰν εἴποις καὶ τὸ ἀθῶον αὐτὸ παιγνί-
δι θὰ ἐπερνοῦσε ἡ ὄραία χιονιά ὅπως
περὰ εἰς τὸν τόπον αὐτὸν ἀπαράτητον,
καί τι τὸ ὁποῖον εἰς ἄλλα μέρη θεωρεῖται
ὡς δῶρον τοῦ Θεοῦ προφορισμένον γὰρ σκορ-
πίον εἰς τὸν ἄνθρωπον ὀλίγας στιγμὰς εὐ-
τυχίας.

Τὸ Κουνούπι.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Τὸ ἐν Λονδίῳ Διοικητικὸν Συμβού-
λιον τῆς Ἰουδικῆς Τραπεζῆς Αἰμνιει,
προέτεινεν ὡς μέρισμα δ. ἀ τὴν β' ἑξα-
μηρίαν 1910 σελ. 4 καὶ 6 πέντας κατὰ
μετοχὴν, ὅπερ μετὰ τοῦ προσωρινοῦ τοι-
ούτου διανεμηθέντος κατὰ τὴν πρώτην
ἑξαμηρίαν, 1910 ἀποτελεῖ ὁλικὸν μέρι-
σμα διὰ τὸ ἔτος 1910 πρὸς 7 0/0 ἐφ'
ἐκίστης μετοχῆς, Τὸ ἐπὶ τῶν νέων μετο-
χῶν μέρισμα θέλει καταλογισθῇ ὁμοίως
πρὸς 7 0/0 ἐπὶ τῶν καταβληθεισῶν δό-
σεων, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς
τῶν.

— Παρεκλήθημεν ἐν τῇ διεσθύν-
σεως τῆς Σχολῆς τῶν Ἀτόρων νὰ δη-
μοσιεύσωμεν δι' ἑνὲν ληηροῦ γεγονό-
τος ἀναβάλλεται ὁ χορὸς ὁ ὁποῖος ἐπρό-
κειτο νὰ δοθῇ σήμερον, διὰ τὸ μεθεσ-
μενον Σάββατον 19 τρέχοντος, διὰ τὸν
ὁποῖον ἱσχύουν τὰ διατεθέντα εἰσιτήρια.

— Ἡγγέλθη τηλεγραφικῶς ἐκ Καλ-
κούτας τῶν Ἰνδιῶν ἡ θλίβερά εἰδησις
τῆς αὐτοκτονίας τοῦ ἀγαπητοῦ συμπολί-
του Εὐσταθίου Ἰγγλέσιου.

— Νέος ἀρίστης μορφώσεως, διε-
κρίθη πολὺ μετὰ τῶν συναδέλφων του
ἐν τῇ λογιστικῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Καταστη-
μάτων Ράλλη, καὶ ταχέως κατέλαβε ἡ-
ρωτέραν θέσιν.

— Οἱ λόγοι οἱ ὠδήσαντες τὸν ἀν-
τὴ νέον εἰς τὸ ἀπονενοημένον διάβημα,
ποραμένον ἀγνωστοί.

— Θερωτὶς συλλυπούμεθα τὴν ἀν-
τὴ μητέρα, ἀδελφούς καὶ λοιποὺς συγγε-
νεῖς του.

— Αὐτοῖον Κυριακὴν τελεσθήσεται
εἰς Κοριάντα ἐπιβλητικὸν μνημόσμιον ὁ-
πὲρ τῶν ἀδελφῶν Παναγῆ καὶ Αἰονοαίου
Ροσσόλυμων πλοιοκόρων, καὶ παρκαλοῦν-
ται οἱ σεβόμενοι τὴν μνήμην τῶν νὰ πα-
ρευρεθῶσι κατ' αὐτὸ.

— Συλλυπούμεθα θερμότατα τὸν ἀ-
γαπητὸν ἀντὶ τῆς συμπολίτην κ. Διο-
νύσιον Λούζην διὰ τὴν σκληρὰν ἀπώλει-
αν τοῦ μόνου υἱοῦ του Ἀνδρέου, ἥμεις
καὶ ἅπαντες τὴν κοινωρίαν ἡμῶν κατελύ-
ησε.

— Ἐπίσης συλλυπούμεθα τὸν ἀγα-
πητὸν φίλον κ. Σπυρίδωνα Γαρμπὴν δι-
ὰ τὸν θάνατον τῆς κόρης του Ἀννης.

— Τὸ φοβερὸν δυστύχημα τοῦ ναυ-
αγίου τοῦ αἰμοπλοίου «Πρόδος» δὲν
εἶναι καθαρῶς ἐξηκριβωμένον.

— Ἐτηλεγραφήθη μόνον δι' ἐν τῇ
γῆσιν οἱ ἀντιχεῖς συμπολίται Διον. Φω-
κᾶς β' πλοιοκόρος, ὁ Ἰωάν. Ἀθροιστῆς
δ Διον. Ζήζος καὶ ὁ ναυτοπλοῖς Μαρκέ-
τας.

— Ἀρίκειο ἐξ Ἰνδιῶν ὁ ἀγαπητὸς
φίλος κ. Ἀγγελος Γενναίης.

— Ἐνηολογήθη ἐπαύθια τὸ ἔργον
φορητῶν ἀντιβόλων Εὐσταθίου Ἀπ-
παλιέρος.

— Αὐτοῖον Κυριακὴν ὥραν 4. μ. μ.
δημιλήγει ἐν τῇ πλατεῖᾳ Διοικητικῆς ἐπὶ
τοῦ ζητήματος τῶν ἀνδρῶν συλλήψεων.

δ κ. Νικόλαος Μιχαράκης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὴν 20 Φεβρουαρίου 1911 ἐκτίθεται
εἰς ἐκούσιον πλειστηριασμὸν ἐνώπιον τοῦ
συμβολαιογράφου Γεω. Ἀγγελᾶτου, ἡ ἐ-
πί τῆς οδοῦ Βύρωνος οἰκία τοῦ κ. Διον.
Πανᾶ, ἡ χρησιμεύουσα ἄλλοτε ὡς Σχο-
λὴ χειροτεχνιματίων.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Γ. Λαζαράτος Ορσοῦλα Βύρου (Ληξούριον
Ἰωάννης Μαρῖνη: Τροφίχρη Δεστεραίου
(Σύμη) — Μιλτιάδης Γεννατᾶς Κυριακοῦ
λα Φραγκισκάτου (Βόδικας) — Παναγ. Βε-
τὸς, Κυριακοῦλα Μαλατρά (Ἀγ. Εὐ-
φροσύνη) — Γεράσιμος Παλιμέρης, Χρυσάν-
θη Καμπίτση (Ἀργοστόλιον) — Διονύσιος
Ζαπάντης Μαριάνθη Σπηλιώτου (Σιάλα)
— Σταῦρος Μαντέλης Βασιλικὴ Βικάτωρ
(Ρίφι) — Ἀριστίδης Ἀντωνῶτος, Ἐλέ-
νη Σκλαβουράνη (Ἀργοστόλιον) — Νικό-
λαος Μεγαλῆς (Μαλτα), Χριστίνα Τσιανί-
λου (Ληξούριον)

Ἀνδ. Παρίση, Ἀκατερίνη Κονταῖνη
(Ληξούριον) — Ἰωάν. Στεφάνος Ἀγγελι-
κὴ Στεφάνου (Σύμη) — Εὐάγγελος Κοσμᾶ-
τος, Οὐρανία Στρακᾶτου (Φαρακλάτα) —
Κωνστ. Περάτος, Ἀναστασία Σπαθῶνη
(Τραυλιάτα) — Περικ. Μαρῖντας, Ἐλένη
Ἀννίου (Πρόιοι) — Ἀνδρ. Βαγγελῆτος,
Ἀγγελικὴ Βαλλιανᾶτου (Ἀργοστόλιον) —
Νικόλ. Λουκάτος Φανὴ Μελά (Μιτακᾶτα)
— Ἰωσήφ Τετνεῖς, Οὐρανία Γιουβέτση
(Ντομάτα) — Δημ. Χιδῆνης, Ἀλεξάνδρα
Μπλά (Ἐλῆς).

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

1 1/2 ταῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν
ὄψει ἀποδοτέας καταθέσεις μεχρι ποσοῦ
δρ. 10,000. πέρα τοῦ ποσοῦ τούτου τοῦ
τόκου (ἐπιζομένου εἰς 1 ταῖς 0/0 κατ' ἔ-
τος μεχρι 50,000 δραχμῶν. πέρα δὲ καὶ
τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1 1/2 ταῖς 0/0.

2 ταῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέ-
σεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐξ ὑψους.

2 1/2 ταῖς 0/0 μετὰ ἐν ἔτος.

3 ταῖς 0/0 μετὰ δύο ἔτη.

3 1/2 ταῖς 0/0 μετὰ τέσσαρα ἔτη.

4 ταῖς 0/0 μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχισ-
τον ὡς καὶ διὰ τὰς πέρα τῶν πέντε ἔτων
ἢ τὰς ἀρκεῖς.

Ὁ τόκος καταβάλλεται καθ' ἑξαμη-
νίαν τῇ 2 Ἰανουαρίου καὶ 1 Ἰουλίου
Δέχεται καταθέσεις ταμιευτηρίου εἰς
τραπεζικὰ γραμμάτια 4 0/0.

Καὶ εἰς χρυσὸν 3 0/0.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τύποις «ZIZANION»